

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Перший проректор
Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка»

Артем ПАВЛІЧЕНКО

«*Артем*» 2026 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертаційного дослідження Ковирева Антона Вікторовича на тему: «Правове регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні»,

поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право

Фаховий семінар проведений на засіданні кафедри цивільного, господарського та екологічного права та кафедри публічного права НТУ «Дніпровська політехніка» від «6» травня 2026 року, протокол №5

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження аспіранта кафедри цивільного, господарського та екологічного права Ковирева Антона Вікторовича на тему: «Правове регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні», поданого на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право.

Наукові керівники – доктор юридичних наук, професор Ю.О. Легеза; доктор юридичних наук, професор Д.В. Приймаченко.

Дисертація виконувалась на кафедрі цивільного, господарського та екологічного права. Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої ради Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» («29» листопада 2022 р., протокол № 11).

Присутні: Головуючий на засіданні – директор Навчально-наукового інституту гуманітарних і соціальних наук, кандидат юридичних наук, доцент Грищак С.В., гарант освітньо-наукової програми «Право» третього рівня вищої освіти, доктор юридичних наук, професор Легеза Ю.О., завідувач кафедри публічного права, кандидат юридичних наук, доцент Школа С.М., , завідувач кафедри цивільного, господарського та екологічного права, доктор юридичних наук, професор Пушкіна О.В., професор кафедри цивільного, господарського та екологічного права, доктор юридичних наук, професор Блінова Г.О., професор кафедри цивільного, господарського та екологічного права, доктор юридичних наук, професор Блінова Г.О., професор кафедри цивільного, господарського та екологічного права, доктор юридичних наук, професор Чабаненко М.М., секретар засідання - доцент кафедри публічного права, кандидат юридичних наук, доцент Кравець М.О.

Присутні на засіданні всього 9 осіб, із них 7 докторів юридичних наук і 2 кандидати юридичних наук. За профілем поданої на розгляд дисертації 7 докторів юридичних наук і 2 кандидати юридичних наук.

СЛУХАЛИ:

1. Повідомлення голови семінару – директор Навчально-наукового інституту гуманітарних і соціальних наук, кандидат юридичних наук, доцент Грищак С.В. за матеріалами дисертаційної Ковирєва Антона Вікторовича на тему: «Правове регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні», поданої на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Тему дисертаційної роботи «Правове регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні» затверджено на засіданні Вченої ради Дніпропетровського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (протокол № 11 від «29» листопада 2022 р.).

Науковим керівником затверджено доктора юридичних наук, професор Д.В. Приймаченко із подальшим затвердженням другим науковим керівником доктора юридичних наук, професор Ю.О. Легезу (протокол №11 від 20 вересня 2024 року).

2. Доповідь аспіранта Ковирєва Антона Вікторовича, де було представлено основні положення дисертації «Правове регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право.

3. Запитання до здобувача. Запитання по матеріалам дисертації ставили: д.ю.н., проф. О.В. Пушкіна; д.ю.н., проф. М.М. Потіп; д.ю.н., проф. Г.О. Блінова; д.ю.н., проф. М.М. Чабаненко; д.ю.н., доц. Ю.І. Тюрє; к.ю.н., доцент С.М. Школа; к.ю.н., доц. М.О. Кравець. Запитання торкалися актуальності досліджень, ступеню обґрунтованості висновків, наукової новизни та практичного використання результатів досліджень тощо.

На всі запитання здобувач надав повні та обґрунтовані відповіді.

4. Виступи за обговореною роботою. В обговоренні дисертації взяли участь: науковий керівник Легеза Ю.О., д.ю.н., проф., гарант освітньої програми освітньо-наукової програми «Право»; Чабаненко М.М., д.ю.н., професор., експерт; Тюрє Ю.І., д.ю.н., доцент, експерт; Потіп М.М., д.ю.н., професор, експерт; Блінова О.В., д.ю.н., професор; Пушкіна О.В., д.ю.н., професор.

Під час обговорення виступаючі відзначали, що актуальність теми дослідження не викликає сумнівів, робота виконана на належному науковому рівні, є самостійним завершеним дослідженням, що містить нові науково обґрунтовані результати, які вирішують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для галузі знань 08 «Право», отримані наукові результати достатньою мірою опубліковані та пройшли апробацію на науково-комунікативних заходах. Усі виступаючі висловили єдину пропозицію, що дослідження Ковирєва Антона Вікторовича на тему: «Правове регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні» відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 «Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)» (зі змінами), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (із змінами, внесеними згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 341 від 21 березня 2022 р., та згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 502 від 19 травня 2023 р.), і може бути рекомендованим до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

УХВАЛИЛИ:

1. Обґрунтованість теми. Ефективність системи правосуддя значною мірою визначається не лише можливістю особи звернутися до суду за захистом своїх прав, а й реальним виконанням судових рішень. Саме стадія виконавчого провадження забезпечує практичну реалізацію принципу обов'язковості судового рішення та відновлення порушених прав і законних інтересів осіб. У цьому контексті особливе значення має процедура звернення стягнення на майно боржника, яка є одним із ключових механізмів примусового виконання рішень.

За даними органів примусового виконання рішень та аналітичних матеріалів Міністерства юстиції України, щороку на виконанні перебувають мільйони виконавчих документів, однак значна їх частина фактично не завершується повним виконанням. Зокрема, рівень фактичного виконання судових рішень в Україні протягом останніх років коливається приблизно в межах 20–30 % від загальної кількості відкритих виконавчих проваджень. Значна кількість проваджень завершується у зв'язку з відсутністю у боржника майна або неможливістю його виявлення, що свідчить про недосконалість механізмів розшуку активів та ефективного звернення стягнення на майно. Така ситуація негативно впливає на ефективність судового захисту та знижує рівень довіри суспільства до судової системи і державних інституцій загалом.

В умовах реформування системи примусового виконання рішень в Україні, запровадження інституту приватних виконавців, а також поступової гармонізації національного законодавства з європейськими стандартами виникає потреба у вдосконаленні правового регулювання виконавчого провадження. Незважаючи на проведені законодавчі зміни, практика застосування норм, що регулюють процедуру звернення стягнення на майно, свідчить про наявність низки проблем. Серед них – складність і тривалість процедур, недостатня ефективність механізмів розшуку та реалізації майна боржника, колізії між нормами виконавчого, цивільного та господарського законодавства, а також проблеми захисту прав сторін виконавчого провадження.

Окрему проблему у сфері звернення стягнення на майно становлять так звані фродаторні правочини, тобто правочини, що вчиняються боржниками з метою ухилення від виконання своїх зобов'язань перед кредиторами. Такі правочини спрямовані на приховування або відчуження майна боржника на користь пов'язаних осіб, що фактично унеможлиблює або істотно ускладнює звернення стягнення на відповідне майно у виконавчому провадженні. Поширеність подібних практик створює серйозні перешкоди для ефективного виконання судових рішень, порушує баланс інтересів сторін та підриває принцип добросовісності у цивільному обороті. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває питання правових механізмів протидії фродаторним правочинам, зокрема шляхом їх оскарження та визнання недійсними.

Наукове осмислення проблем правового регулювання звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні має важливе теоретичне та практичне значення. Воно спрямоване на виявлення недоліків чинного законодавства, узагальнення правозастосовної практики та формування пропозицій щодо підвищення ефективності виконавчого провадження. У зв'язку з цим дослідження правового регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні є своєчасним і актуальним як для розвитку науки виконавчого права, так і для вдосконалення механізмів реалізації судових рішень в Україні.

Стан наукової розробки теми. Проблематика правового регулювання звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні досліджувалася в межах цивільного процесуального права, виконавчого права, господарського процесу та суміжних галузей юридичної науки, зокрема у контексті забезпечення виконання судових рішень, захисту права власності та реалізації принципу обов'язковості судового рішення. Теоретико-методологічні засади виконавчого провадження, його правової природи, принципів та механізмів примусового виконання рішень були розроблені у працях представників

української юридичної науки, які сформували основу для подальшого дослідження процедур звернення стягнення на майно боржника як одного з ключових інститутів виконавчого провадження.

Суттєвий внесок у розвиток теорії виконавчого провадження та дослідження механізмів виконання судових рішень зробили такі вітчизняні науковці, як С.Я. Фурса, Є.І. Фурса, Г.О. Блінова, О.В. Пушкіна, Р.О. Стефанчук, І.В. Спасибо-Фатєєва, В.В. Комаров, С.В. Ківалов, О.В. Дзера, О.О. Кармаза, О.М. Пасенюк, Ю.С. Червоний та інші. У їхніх працях досліджено правову природу виконавчого провадження, статус суб'єктів примусового виконання, механізми забезпечення виконання рішень судів та інших органів, а також окремі аспекти звернення стягнення на майно боржника.

Останніми роками активізувалися наукові дослідження, присвячені реформуванню системи примусового виконання рішень в Україні, зокрема впровадженню інституту приватних виконавців, цифровізації виконавчого провадження, розвитку електронних систем реалізації майна боржника та гармонізації національного законодавства з європейськими стандартами виконання судових рішень. Водночас у межах адміністративно-правового підходу виконавче провадження розглядається як специфічна форма діяльності суб'єктів публічної адміністрації, спрямована на забезпечення реалізації владних повноважень держави у сфері виконання рішень. Теоретичні та методологічні засади адміністративно-правового регулювання діяльності органів публічної влади розроблялися у працях таких учених-адміністративістів, як В.Б. Авер'янов, Ю.П. Битяк, Т.О. Коломоєць, О.В. Кузьменко, А.Т. Комзюк, В.К. Колпаков, Ю.О. Легеза, М.М. Потіп, С.Г. Стеценко, В.М. Гаращук та ін.

Попри наявний науковий доробок, у юридичній науці зберігається потреба у комплексному дослідженні правового регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні як цілісної системи процесуальних і адміністративно-процедурних дій. Недостатньо дослідженими залишаються питання узгодженості правових норм, що регулюють різні стадії звернення стягнення на майно, забезпечення балансу між інтересами стягувача та боржника, гарантії захисту прав третіх осіб, а також ефективність процедур арешту, оцінки та реалізації майна.

2. Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дослідження здійснено із наявністю кореляційних зв'язків із положеннями законів України «Про державну підтримку інвестиційних проєктів із значними інвестиціями в Україні», «Про засади державної регіональної політики», «Про державно-приватне партнерство», Указу Президента України «Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні» від 26 лютого 2016 р. № 68/2016, в межах виконання Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 рр., ухваленої Постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 695, Стратегії розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021–2023 роки, затвердженої Указом Президента України № 231/2021 від 11 червня 2021 року, та ін..

Тема дисертації затверджена Вченою радою Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» («29» листопада 2022 р., протокол № 11).

3. Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що робота є одним із перших у вітчизняній юридичній науці комплексних наукових досліджень, що присвячені встановленню правового регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні. Здійснене дослідження дозволило сформулювати нові наукові положення та висновки, обґрунтовані особисто здобувачем, зокрема:

уперше:

-обґрунтовано науковий підхід до розуміння принципів реалізації звернення стягнення на майно боржника як системи практичних стандартів «стійкого виконання», що одночасно як забезпечують результативність примусового виконання, так і мінімізують ризики скасування виконавчих дій у судовому контролі, що дозволило розвинути положення про функціональний зв'язок принципів виконавчого провадження з доктриною фродакторності, в межах якої було доведено, що ефективне звернення стягнення в ситуаціях «виведення активів» потребує інтеграції виконавчих інструментів із цивілістичними засадами добросовісності, недопустимості зловживання правом та ефективного способу захисту;

- запропоновано розглядати правову визначеність у процедурі звернення стягнення як самостійну гарантію не лише боржника, а й стягувача (через зниження простору для маніпуляцій і підвищення передбачуваності виконання), що уточнює традиційну інтерпретацію цього принципу, орієнтовану переважно на захист прав боржника;

удосконалено:

– систематизація основоположних нормативних вимог щодо звернення стягнення на майно боржника як ключової процедури процесуального виконавчого права, що дозволило сформулювати їх структурований перелік, де виокремлено: обмеженість межами виконавчого документа та принципом законності; пропорційність і співмірність примусового впливу; черговість звернення стягнення; обов'язковість встановлення майнової маси, що вимагає здійснення розшуку та виявлення активів боржника; опис і арешт як гарантія збереження майна; оцінка як умова справедливості та ефективності реалізації; реалізація майна через систему електронних торгів як механізму прозорості та конкурентності виконавчого провадження; процесуальні гарантії оскарження та контролю за діями виконавця;

- направи підвищення ефективності нормативного механізму здійснення виконавчого провадження, які полягають у: розширенні повноважень приватних виконавців; перегляді обґрунтованості встановлення мораторіїв на примусове виконання судових рішень щодо окремих суб'єктів або звернення стягнення на окремі види майна; запровадженні збалансованого механізму виконання судових рішень, що передбачають здійснення різних комплексів виконавчих дій різними суб'єктами; забезпеченні належного кадрового потенціалу органів примусового виконання рішень, зокрема шляхом заповнення вакантних посад державних виконавців та відновлення доступу приватних виконавців до Автоматизованої системи виконавчого провадження за умови дотримання вимог законодавства; удосконаленні правового регулювання протидії фродакторним правочинам боржників, спрямованим на ухилення від виконання судових рішень, зокрема шляхом запровадження чітких механізмів їх оскарження та визнання недійсними, розширення процесуальних можливостей державних і приватних виконавців щодо ініціювання відповідних судових процедур, а також удосконалення інформаційної взаємодії між державними реєстрами, органами державної виконавчої служби та приватними виконавцями з метою виявлення та запобігання таким правочинам;

набуло подальшої розробки:

– дослідження інституту звернення стягнення на майно боржника, який обґрунтовано розуміти як самостійну процедурно-стадійну конструкцію (процес), що складається з послідовних стадій (виявлення та розшук активів; опис і оцінка; арешт; визначення режиму зберігання; вилучення; передача на зберігання; виключення з опису та зняття арешту; реалізація), та доведено, що відсутність належної систематизації норм, які регламентують ці стадії, знижує правову визначеність і ефективність примусового виконання;

- аргументація, що для України найбільш перспективним є не запозичення цілісної іноземної моделі, а поетапна імплементація окремих функціонально ефективних елементів зарубіжних систем, зокрема: обов'язку боржника розкривати інформацію про активи, страхування професійної відповідальності виконавця, аудіо- та відеофіксації виконавчих

дій, відкритих реєстрів боржників і цифрового супроводу процедур арешту та реалізації майна, що обумовило висновок про те, що оптимізація національної моделі звернення стягнення на майно має ґрунтуватися на поєднанні професійної самостійності виконавця з ефективним державним і дисциплінарним контролем за законністю його діяльності;

- доцільність нормативного врегулювання механізмів протидії фраздаторним правочинам боржника, удосконалення кадрового забезпечення органів ДВС, розширення повноважень приватних виконавців та оптимізації взаємодії між різними суб'єктами виконавчого провадження;

- положення щодо правової природи діяльності приватного виконавця як суб'єкта, що поєднує елементи приватноправової автономії та публічно-владних повноважень, делегованих державою у сфері примусового виконання рішень.

4. Наукове та практичне значення результатів дисертації.

Наукове значення роботи полягає у тому, що вона є одним з перших дослідженням у вітчизняній правовій науці у напрямі формування комплексу концептуальних положень, який містить адаптовані методичні підходи, принципи, моделі, механізми та рекомендації правоохоронним та судовим органам щодо їх практичного впровадження, системне застосування яких сприятиме підвищенню ефективності правового регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні.

5. Використання результатів дослідження.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що висновки та пропозиції, які містяться в роботі, можуть бути використані в:

- *науково-дослідній сфері* – шляхом їх використання у подальшій розробці засад правового регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні;

- *правотворчій діяльності* – отримані результати можна використовувати для удосконалення правового регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні;

- *освітньому процесі* – під час підготовки навчально-методичного забезпечення, розробки посібників, підручників та викладання курсів з таких навчальних дисциплін, як «Господарське право і процес», «Цивільний процес», «Фінансове право», «Інвестиційне право» та ін..

6. Особистий внесок здобувача. Дисертація є самостійно виконаною науковою працею, в якій викладено авторський підхід до обґрунтування напрямів правового регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні. Здобувач самостійно охарактеризував інститут звернення стягнення на майно боржника у системі забезпечення виконання зобов'язань боржника; встановив основоположні нормативні вимоги із здійснення процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні; вивчив зарубіжний досвід здійснення процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні; визначив принципи звернення стягнення на майно боржника та оспорювання фраздаторних правочинів у судовій практиці України; описав інституційну систему суб'єктів примусового виконання рішень; встановив особливості реалізації системи суб'єктів адміністративно-правового механізму організації та здійснення примусового виконання рішень; обґрунтував напрями забезпечення ефективності реалізації процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні.

Дисертаційна робота виконана на цивільного, господарського та екологічного права НТУ «Дніпровська політехніка», науковий керівник д.ю.н., професор, професор кафедри цивільного, господарського та екологічного права Ю.О. Легеза (подвійний науковий керівник – д.ю.н., професор, проректор з наукової роботи Університету митної справи та фінансів Д.В. Приймаченко).

Розглянувши звіт подібності щодо перевірки на запозичення, експерти дійшли висновку, що дисертаційна робота А.В. Ковирева є результатом самостійних досліджень

здобувачки і не містить елементів академічного плагіату та некоректних запозичень. Використані ідеї, результати і тексти інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

7. Перелік публікацій за темою дисертації із зазначенням особистого внеску здобувача.

За результатами виконання дисертаційного дослідження опубліковано 6 наукових праць, із них: 4 статті у наукових фахових виданнях України, 2 тез доповідей у матеріалах науково-практичних конференцій.

Основні наукові результати дисертації опубліковані в наступних працях.

Публікації у наукових фахових виданнях України

1. Ковирев А. Фраудаторні правочини: законодавчі принципи та особливості судової практики. *Правова позиція*. 2023. № 3 (40). С. 37-41. DOI <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2023-3.6>

2. Ковирев А. Виконавче провадження у правозахисній системі України. *Law. State. Technology*. 2024. №3. С. 3–8. doi: 10.32782/LST/2024-3-1

3. Ковирев, А. (2025). Звернення стягнення на майно креди-тора та примусове відчуження майна: співвідношення категорій. *Law. State. Technology*, 2, 30–35. doi: <https://doi.org/10.32782/LST/2025-2-5>

4. Ковирев А. Зарубіжні моделі організації виконавчого провадження: порівняльно-правовий аналіз та перспективи використання для захисту майнових інтересів держави. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2026. №3. С. 156-159. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2026-3/31>

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

5. Ковирев А. В. Особливості правового регулювання звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні під час воєнного стану. *Юридичні науки: проблеми та перспективи*: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 23–24 лютого 2024 р. Львів –Торунь : Liha-Pres, 2024. С.66-70.

6. Ковирев А. В. Значення та зміст заходів, що забезпечують виконання судового рішення. «Наукова весна» 2025: матеріали XV Міжнародної науково-технічної конференції аспірантів та молодих вчених, Дніпро, 26–28 березня 2025 року / Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» – Дніпро : НТУ «ДП», 2025. С. 396-398 https://rmv.nmu.org.ua/ua/arkhiv-zbirok-konferentsiy/naukova-vesna-2025/Scientific_Spring_2025.pdf

ВВАЖАТИ, що дисертаційна робота Ковирєва Антона Вікторовича на тему: «Правове регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні», є самостійним, завершеним науковим дослідженням, за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованості, наукової та практичної цінності здобутих результатів дисертація Ковирєва Антона Вікторовича відповідає галузі знань 08 «Право» та спеціальності 081 «Право», вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 «Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)» (зі змінами), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (із змінами, внесеними згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 341 від

21 березня 2022 р., та згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 502 від 19 травня 2023 р.), а її автор, Ковирев Антон Вікторович, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

РЕКОМЕНДУВАТИ

1. Дисертацію на тему: «Правове регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні», подану Ковиревим Антоном Вікторовичем на здобуття ступеня доктора філософії до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

2. Призначити головою разової спеціалізованої вченої ради :

Блінова Ганна Олександрівна, доктора юридичних наук, професора, професора кафедри цивільного, господарського та екологічного права права НТУ «Дніпровська політехніка».

3. Призначити офіційними опонентами по захисту дисертації Ковирева Антона Вікторовича:

Лазура Ярослава Володимировича, доктора юридичних наук, професора, декана юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»;

Задираку Наталію Юріївну, доктора юридичних наук, професора, професора кафедри адміністративного права та процесу Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

4. Призначити рецензентами по захисту дисертації Ковирева Антона Вікторовича:

Потіпа Миколу Миколайовича, доктора юридичних наук, професора, професора кафедри цивільного, господарського та екологічного права НТУ «Дніпровська політехніка»;

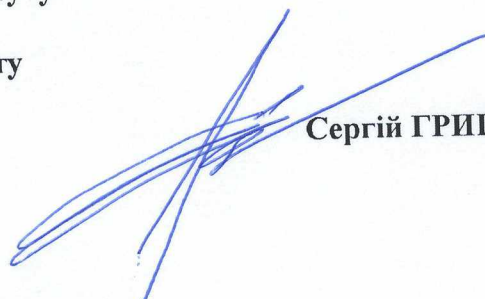
Пушкіну Олену Вікторівну, доктора юридичних наук, професора, завідувачу кафедри цивільного, господарського та екологічного права НТУ «Дніпровська політехніка».

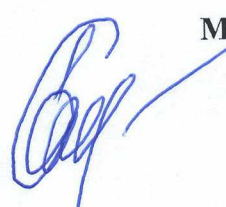
Результати голосування щодо рекомендації до захисту дисертації Ковирева Антона Вікторовича на тему: «Правове регулювання процедури звернення стягнення на майно у виконавчому провадженні» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право» присутніх на засіданні:

«За» – 9; «Проти» – немає; «Утримались» – немає.

Головуючий на засіданні –
директор Навчально-наукового інституту
гуманітарних і соціальних наук
Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка»,
кандидат юридичних наук, доцент

Секретар засідання
доцент кафедри публічного права
Навчально-наукового інституту
гуманітарних і соціальних наук
Національного технічного університету

Сергій ГРИЩАК

Марина КРАВЕЦЬ